

Publicerad 2015-05-26 10:26 av Nanna X

"All the world's a stage, And all the men and women merely players;" (Shakespeare). dröm.

All the world's a stage II

jag satt med de två manliga skådespelarna och väntade på startskottet. vi skulle arkebuseras en i sänder. jag var först. jag skulle ställa mig upp i luckan, bli träffad i bröstet, göra en framlängesvolt och falla platt på rygg. det var väl inte så svårt.

värre var det med den långa replik som följde på arkebuseringen. det var en talkör, en slags sirensång om jag förstått saken rätt. jag hade läst i romanen som pjäsen byggde på att sirenerna var ett gäng flickor som ockuperat ön. de var alla tio år, hade röda kläder och liknande anletsdrag. hur skulle vi få våra röster att låta så ljusa? och skulle vi verkligen hinna runda kulissen i den korta blacken? skulle vi kanske dela upp raderna för att inte låta så andfådda? jag viskade nervöst med den äldre skådespelaren. jag hade glömt mitt manus, så jag fick bläddra i hans. det låg i handfatet, fullt av kaksmulor.

som tur var blåste regissören för paus efter arkebuseringsscenen. han satte sig jämte mig på läktaren och förklarade att jag inte behövde oroa mig för talkören, den skulle vi repetera senare. men kunde jag möjligen rulla lite mer åt vänster efter arkebuseringen, så att de andra liken fick plats? och kanske jag ville anförda långdansen i slutscenen, när de döda var uppståndna? han visade mig det röda drakhuvudet jag skulle bära, de vackra kandelabrarna med svarta blad och den röda stugan med svarta knutar vi skulle dansa in i, och ut ur. enkla braillesteg : två steg fram, ett steg bak. jag mötte hans blick och nickade försiktigt. det skulle jag nog klara.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nanna X med Poeter.se id #27346 innehar upphovsrätten